

INFORMACE

Kompletní servis pro turisty nabízí Městské informační centrum Ostrava, které najdete na Nádražní ulici v centru města. Poradí vám nejen kdy je otevřeno v muzeích a jaké expozice nabízejí v galeriích, ale mají tady velmi dobrý přehled o akcích ve městě i okolí. Zaměstnanci centra dokonce zprostředkovávají prodej vstupenek na akce, na kterých se město či kraj nějakým způsobem podílejí.

www.ostravainfo.cz

Magazín IN spolupracuje s Českou centrálou cestovního ruchu

→ **Výhled z radnice**

Pokud se budete chtít na město a okolí podívat z ptáčích perspektiv, máte jedinečnou příležitost. Jednu z dominant centra města tvoří vysoká radniční věž. Pokud bude pěkné počasí, nenechte si vyhlídku ujít.

Na vrcholku věže, kam vyjete výtahem, vás čekají výhledy na všechny světové strany – uvidíte Beskydy, při výjimečně hezkém počasí i Jeseníky. Dalekohledem jistě překonáte i prstenec paneláků a fabrik, který město obepíná, a dohlédnete například do Chráněné krajinné oblasti Poodří. To je také jedna z věcí, která dělá z Ostravy unikát. Poodří totiž zasahuje až na území průmyslové Ostravy.

V Ostravě se potkávají celkem tři velké řeky – Ostravice, Opava a Odra. U všech lze přímo ve městě vidět posedávající ry-

FOTO: JAN SJLPOCH

Jednu z dominant centra města tvoří vysoká radniční věž.

báře. Ještě před pár lety něco takového vůbec nepřipadalo v úvahu. „Nějaké ryby se tady daly chytit, ale všechny smrděly,“ říká rybář Martin Procházka, který tvrdí, že dnes ryby doma normálně jedí.

Dvě ze tří ostravských řek mají navíc velký historický a také politický význam. Ostravice a Odra totiž tvoří hranici mezi Moravou a Slezskem. Za druhé světové války museli lidé, kteří přecházeli z jednoho břehu Ostravice na druhý, projít celní kontrolou. Jedna z mála celnic byla tehdy na nynějším mostě Miloše Sýkory. Ten vyrostl na troskách mostu, který se kdysi zřítil pod pochodo-ujícím vojenskou posádkou. „Velitel až pozdě nařídil, aby vojáci nepochodovali, ale šli normálním krokem,“ píše se v historických knihách.

Kdo zamíří na severní Moravu a do Slezska, neměl by si nechat návštěvu Ostravy ujít. Už to není černé město a ocelové srdce republiky, jak desítky let hlásala socialistická propaganda.

JOSEF ALBRECHT

Těrlicko a Žermanice

na území velké ostravské aglomerace lze nalézt nějaký ten kus přírody. Pro dnešní výlet jsme vybrali prostor kolem dvou vodních nádrží, Těrlické a Žermanické mezi Českým Těšínem a Frýdkem-Místkem. Obě města spojuje modrá značka.

S trochou nadsázky můžeme říci, že Český Těšín vznikl teprve v roce 1920, kdy byl původní Těšín rozdělen státní hranicí mezi Polsko a Československo. Ve městě najdeme snad nejvíc nekatolických kostelů ze všech srovnatelných měst. Naše putování i modrá značka začínají u železniční stanice. Vlekle opouštíme SZ

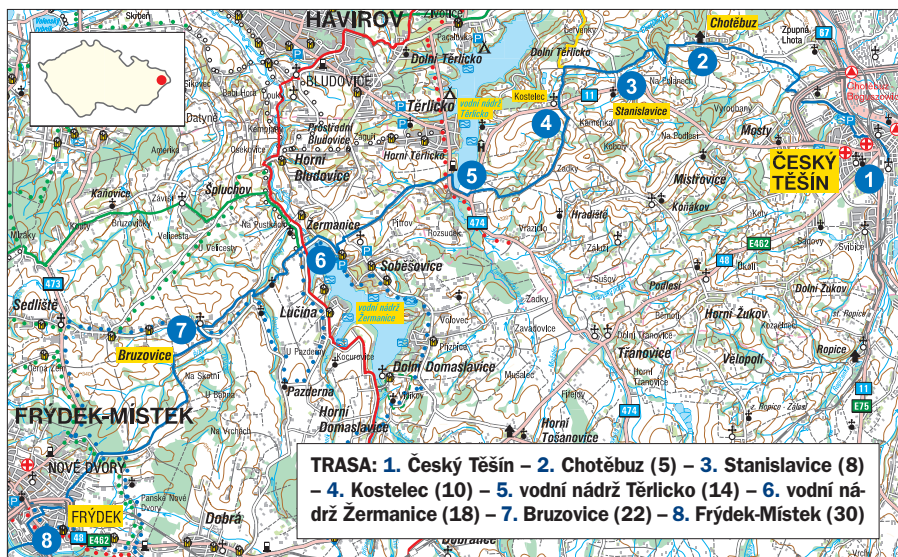
směrem městskou zástavbu a za ní otevřenou krajinou, chvíli při potoce Kyšinci a vzápětí po silnici, dojdeme do Chotěbuzi. Někdejší zámek dnes hledá nové využití. V bráně před ním najdeme dvě stě let staré sochy sv. Antonína a sv. Jana Nepomuckého a u zámku památný, 300 let starý dub. Z gotického hradu se zachovala jen 12 m vysoká okrouhlá věž. Za obcí krátce projdeme malým lesem a sejeme k potoku Chotěbuzka, při němž dosáhneme okraj Stanislavic. Malebná drobná lidová kaple sv. Jana Nepomuckého zůstane při silnici vlevo. Dojdeme na rozcestí, z něhož se modrá lomí vlevo na

jih. Nedaleko je památník polských letců, kteří se zde zřítili ve větrné smršti v roce 1932. To už jsme na dohled Kostece. Inventář novogotického kostela byl doplněn výbavou z barokního kostela zatopeného přehradou, k níž se již blížíme. Nad kostelem – mimo značenou cestu – najdeme Larischův letohrádek, drobnou venkovskou empírovou stavbu z počátku 19. století. Chceme-li se vykoupat, opustíme značku a držíme se silnice, která nás dovede ke břehu nádrže Těrlicko. Pak se po téže silnici dostaneme na křižovatku, kde opět najdeme modrou značku. Nádrž Těrlicko z roku 1962 o ploše 267 ha je na řece Stonávce a my ji přecházíme po silnici v místě, kde se řeka již pomalu vrací do koryta. Prudce ji opouštíme vlevo a kolem Kotolova kopce dojdeme k druhé vodní nádrži – Žermanické – tentokrát však přímo do rekreační oblasti, vhodné ke koupání i občerstvení. Žermanická vodní nádrž je na řece Lučíně, byla dokončena v roce 1958 a její plocha je 248 ha. Cesta dál vede po břehu na hráz, těsně před ní narazíme na přírodní památku – částečně zatopený Žermanický lom se vzácnou flórou a faunou. Za hrází nádrže opouštíme a mělkým údolím potoka Řičky zvolna stoupáme na okraj Bruzovic, právě k raně baroknímu kostelu sv. Stanislava s malebným exteriérem. Zdejší statek čp. 10 z roku 1858 s velkou stodolou je chráněnou památkou. Potok Řičky zblízka i zpovzdálí doprovodíme až k prameni, a pak už se krajina přehoupne k Frýdku-Místku, od něhož nás dělí poslední les.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalým ministrem a premiérem

Mapa: Ostravsko, 1:50 000, edice KČT č. 61 – 62

TRASA: 1. Český Těšín – 2. Chotěbuz (5) – 3. Stanislawice (8) – 4. Kostelec (10) – 5. vodní nádrž Těrlicko (14) – 6. vodní nádrž Žermanice (18) – 7. Bruzovice (22) – 8. Frýdek-Místek (30)

MAPA © KARTOGRAFIE PRAHA